

„De Ster”

TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN IN NEDERLAND

Redacteur:
DON VAN SLOOTEN

Assistent:
A. D. JONGKEES

1964

64ste JAARGANG

Uitgave

van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen N.H.

3 MAY 1965

INHOUDSOPGAVE:

A	Bladzijde	F	Bladzijde
Als ik U was	17	Feestklanken uit Zwolle	152
Archeologen brengen feiten aan het licht	41	G	
Als wij ouder worden	64	Gebeurtenisen in de zending 29, 59 94	
Als ik een jonge bruidegom was 186, 252		126, 157, 193, 225, 257, 290, 321, 352, 395	
Achab en Jezebel	285	Genealogie 136, 165, 201, 233, 297 331	
B			367
Broeder Adrianus van Tussenbroek overleden	183	Groot zal uw vreugde zijn	204
C		H	
Conferentiesprokkels 47, 168, 217, 265		Het Sacrament des Heren	3
D		Here, leer ons bidden	19
De bron van openbaring	14	Het woord van wijsheid	20
De heiligen geloven dat de hemel stoffelijk is	23	Het huisonderwijs	56
De zustershulpvereniging	54	Het ware doel van het leven	67
De vraag van de maand 38, 70, 105, 181, 212, 241, 280, 306, 335, 376	142	Het Jeugdwerk 86, 309, 337, 391	
De vragenbus 80, 153, 178, 214, 249	303	Het Aaronische Priesterschap 117, 195, 209	
..... 334, 372		Het gouden huwelijksfeest van President en Zuster J. Henry Volker 120	
Doop voor de doden alleen in de Tempel van God	108	Het Melchizedekse Priesterschap .. 139	
Draai de knoop	125	175, 206, 299, 328, 364	
De betekenis van de O.O.V. voor onze jeugd	176	Het Ringpresidentschap	205
De wereldtentoonstelling te New York	214	Het Priesterschap en de huisonderwijzer	276
De vensteren des hemels	270	Hoe oud is de aarde?	348, 384
De Goudse gemeente geeft een diner 317		Hoe is de stand in uw O.O.V.? ..	382
De nieuwste Tempel is gereed 369		I	
E		In Brazilië groeit de Kerk	387
Een nieuwjaarsmaal met een voor- en nagericht	8	J	
Een afscheidswoord	11	Jaarkalender	311
Eenvoudig gebed	96	K	
Een woord van de Zendingspresident	143	Korte mededeling	23, 99
Een gelukkige familie	251	Kent uw kerkelijk leider, David O. Mc.Kay	113
Een mijlpaal	278	Komt U ook?	116
Een engel in het midden des hemels	315	Kain en Abel	255
Echtbaar Roelfsema 55 jaar getrouwd	388	Kerstmis 1964	370
		M	
		Mormonen in opmars	273
		Mutaties in de Holl. Ring	366
		Mormoonse jeugd maakt tocht van 6000 mijl	375

N	Bladzijde	Bladzijde
Nieuws uit de Hol. Ring	25, 89, 283, 386	Twee Presidenten confereren 371
Nieuws uit Ring en Zending	147	U
N. Eldon Tanner	238	Uit „Opgang” van H. Roland Holst 135
O		Uit de „Afgezant” in de bundel „Verworvenheden” van H. Roland Holst 141
Onderscheidingen	12, 92	Uit Leekedichtjes van de Genestet 235
Ouderlingen reunie van de Holl. Ring	24	V
Onze Profeet spreekt 35, 99, 131, 163		Van de tafel van de Ringpresident 185
199, 231, 263, 295, 327, 360		Van de tafel van de Zendingspresident 359
O.O.V.-Pinkster conferentie	188	W
O.O.V. afd. „Millennial Star”	341	Wederom een gouden bruiloft .. 37
P		Waar zullen wij staan bij Christus' wederkomst? 74
President Hugn B. Brown	236	Wat is het Priesterschap? 102
R		Wat is uw geloof voor U? 112
Reunie van de Melchizedekse Priesterschap	380	Wat anderen van David O. McKay hebben gezegd 114
S		Z
Sublieme openbaringen om over na te denken	84	Zij spreken in talen 79
Sterrenbal in de gemeente Groningen	121	Zonnehoeck 123, 155, 191, 255, 287, 319, 346, 389
Sonnet van Michel Angelo	235	Zalig de doden die in Christus sterven 223
T		Zwitserse tempel 250
Tijd om het goed te doen	22	
Tweede Kwartaal-ring conferentie 1964	148	

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

DE STER

No. 1 JANUARI 1964

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

HEICOP

64e JAARGANG

Nr 1

INHOUD	Blz.
Het Sacrament des Heren	3
Een nieuwjaarsmaal met een voor- en nage- recht	8
Een afscheidswoord	11
Onderscheidingen	12
De bron van openbaring	14
Als ik U was	17
Here, leer ons bidden	19
Het woord van wijsheid	20
Tijd om het goed te doen	22
De heiligen geloven dat de hemel stoffelijk is	23
Korte mededeling	23
Ouderlingen-reunie van de Hollandse Ring .	24
Nieuws uit de Hollandse Ring	25
Gebeurtenissen in de zending	29

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54 Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

HET SACRAMENT DES HEREN

DOOR PRESIDENT DAVID O. MCKAY

Zoo dan wie onwaardig dit brood eet of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren. Maar de mensch beproeve zichzelf, en ete alzoo van het brood en drinke van den drinkbeker.

1 Corinthiërs 11 : 27, 28.

In de Kerk van Christus wordt geen heiliger verordening bediend dan het Avondmaal des Heren. Het werd ingesteld onmiddellijk nadat Jezus en de Twaalven het laatste avondbrood hadden genuttigd, en de Heiligen uit de tijd volgden dat voorbeeld na. Dat wil zeggen, zij aten voordat zij het Avondmaal bedienden, maar die gewoonte werd later opgeheven op aanwijzing van Paulus die de Heiligen aanzegde dat zij hun maaltijden thuis moesten gebruiken zodat wanneer zij voor de eredienst bijeen kwamen zij als een eenheid van broeders en zusters op gelijk peil aan het Sacrament konden deelnemen, in herinnering aan leven en dood, in 't bijzonder de dood van hun Heer.

WAARDEBEPALING, VERBOND, GEMEENSCHAP

Er zijn drie fundamenteel belangrijke dingen die aan de bediening van het Sacrament zijn verbonden. Het eerste is zelf-onderzoek, zelfbespiegeling. "Doet dat tot mijn gedachtenis", maar wij moeten het deelnemen waardig zijn; een ieder van ons moet zich ten opzichte van zijn waardigheid onderzoeken. Ten tweede: er is een verbond gesloten en dat betekent meer dan een belofte. Sommigen van U hebben de hand opgestoken. In Engeland, wanneer men een document ondertekent, legt men de hand op de Bijbel ten bewijze van de waarde van de belofte die gedaan werd of de eed die werd afgelegd. Dit alles toont de heiligheid van een verbond. Er is in het leven niets belangrijker dan dat. Zolang de naties de waarde van een verbond en van een belofte niet beseffen en zich dienovereenkomstig gedragen, zal er weinig onderling vertrouwen zijn. In plaats daarvan zullen er achterdocht en twijfel wezen en ondertekende verdragen zijn niet meer dan „vodjes papier", omdat zij geen waarde toekennen aan hun woord. Een verbond, een belofte behoort zo heilig te zijn als het leven. Iedere Zondag is dat beginsel betrokken bij onze deelname aan het Avondmaal.

Ten derde is daar nog een zegen, en dat is het gevoel in nauwe betrekking te staan tot de Here. De gelegenheid is daar om in gemeenschap te zijn

met zichzelf en met de Heer. Wij vergaderen in het gebouw dat Hem is gewijd; wij hebben het aan Hem opgedragen, wij noemen het Zijn huis. Welnu, ge kunt er zeker van zijn dat Hij daar zal wezen om ons te inspireren indien wij in de juiste geestesgesteldheid komen om Hem te ontmoeten. Wij zijn niet gereed Hem te ontmoeten als wij dat huis binnengaan met onze gedachten bij onze zaken, en zeker niet wanneer wij het bedehuis betreden met haatgevoelens jegens onze buurman, of met vijandschap en jaloezie jegens Autoriteiten van de Kerk. Zeer zeker kan niemand hopen in gemeenschap met de Vader te komen indien hij dergelijke gevoelens koestert. In 't bijzonder zijn die aan deelname aan het Sacrament geheel vreemd.

DE WAARDE VAN OVERDENKING

Ik geloof dat wij te weinig aandacht schenken aan de waarde van overdenking, een beginsel van godsvrucht. In onze eredienst zijn twee elementen: Het ene is geestelijke gemeenschap uit onze eigen overdenking voortvloeiend, het andere onderricht van anderen, voornamelijk van hen die bevoegd zijn ons te leiden en te onderwijzen. Van deze twee is de overdenking, voor zo ver het zelfonderzoek betreft, het heilzaamste. Overdenking is de taal van de ziel. Volgens definitie is overdenking „een vorm van persoonlijke toewijding, of geestelijke oefening, bestaande uit diep, aanhoudend nadenken over enig godsdienstig thema”. Overdenking is een vorm van gebed. Wij kunnen gebeden zeggen zonder enige geestelijke weerklank te ontvangen. Wij kunnen gebeden zeggen zoals de onrechtvaardige koning in Hamlet die zeide: „Mijn woorden vliegen op, mijn gedachten blijven beneden: Woorden zonder gedachten bereiken de hemel nooit”.

De dichter, de uiterlijke vorm van aanbidding tegenover het gebed van de ziel stellend, zeide:

*De Macht, vertoornd, zal de praal niet achten,
Noch de pompeuze stijl, het priesterlijk gewaad;
Maar misschien in een hut, heel ver verwijderd,
Met welbehagen luis'ren naar de taal van de ziel,
En in Zijn Boek des Levens de namen der arme bewoners schrijven.*
(Burns, „The Cotter's Saturday Night”)

Overdenking is een van de heiligste en geheimste deuren waardoor wij in de tegenwoordigheid des Heren komen. Jezus gaf ons het voorbeeld. Zodra Hij gedoopt was en de goedkeuring van de Vader had ontvangen, „Dit is mijn Geliefde Zoon, in welchen Ik mijn welbehagen heb”, trok Jezus zich terug naar wat nu bekend is als de berg der verzoeking. Ik zou het liever de berg der overdenking willen noemen, waar Hij gedurende de veertig dagen van vasten met Zichzelf en met Zijn Vader in gemeenschap was en nadacht over de verantwoordelijkheid van Zijn grote zending.

Voordat Hij de Twaalven de prachtige Bergrede gaf, vertoefde Hij in de eenzaamheid, was Hij in gemeenschap. Hij deed insgelijks na die drukke Sabbatdag, toen Hij vroeg in de morgen opstond na de gast van Petrus te zijn geweest. Petrus en anderen vonden de kamer van de gast verlaten en toen zij Hem gingen zoeken, vonden zij Hem alleen. Het was die morgen dat Petrus en anderen zeiden: „.Zij zoeken U allen”. (Marcus 1 : 37).

Ook, nadat Jezus de vijfduizend had gespijzigd, en Hij tot de Twaalven had gezegd dat zij de menigte heen moesten laten gaan, ging Hij naar de berg om alleen te zijn.

De geschiedschrijver zegt: „. . . En toen het nu avond was geworden, zoo was Hij daar alleen”. (Mattheus 14 : 23). Overdenking! Gebed!

OVERDENKING IN GEBED

Ik las eens een boek dat door een zeer wijs man was geschreven, wiens naam ik mij nu niet herinner, dat een betekenisvol hoofdstuk over het gebed bevatte. De schrijver was geen lid van de Kerk, maar had blijkbaar een verlangen in nauwe gemeenschap met God te blijven en de waarheid te vinden. Hij zeide onder meer:

„Ga voor geheim gebed naar uw kamer, sluit de deur en de gordijnen, en kniel in het midden van de kamer. Zeg gedurende een minuut of vijf niets. Denk alleen maar aan wat God voor u heeft gedaan, aan wat uw voornaamste geestelijke en stoffelijke behoeften zijn. Wanneer ge u daarvan bewust zijt en Zijn tegenwoordigheid voelt stort dan in een dankgebed uw ziel voor Hem uit”.

Ik geloof dat de korte tijd die voor het rond dienen van het Sacrament nodig is, een van de beste gelegenheden is die wij hebben voor zulk een overdenking, en er behoorde in die heilige stonde niets te zijn dat onze aandacht van het doel van die verordening afleidt.

EERBIED TIJDENS OVERDENKING

Een van de indrukwekkendste diensten die ik ooit heb bijgewoond was met een groep van 800 mensen aan wie het Sacrament werd toegediend, en tijdens die rond dienst werd geen ander geluid gehoord dan het tikken van de klok - 800 zielen van wie elk de gelegenheid had met God in gemeenschap te komen. Er was geen afleiding, geen orkest, geen zang, geen spreker. Elkeen had de gelegenheid tot zelfonderzoek en zijn waardigheid of onwaardigheid te overwegen om aan het Sacrament deel te nemen. Zij allen hadden het voorrecht nader tot hun Vader in de hemel te komen. Dat is ideaal!

Broederen, wij bevelen aan dat wij ons met eerbied om deze verordening scharen, in volmaakte orde, opdat elkeen die het Huis van God binnentreedt, over Zijn goedheid mag peinzen, en in stilte en in gebed zijn waardering voor God's goedheid tot uitdrukking zal brengen. Laat de tijd

van het Avondmaal een ondervinding die dag zijn waarin de aanbieder op zijn minst tracht zichzelf bewust te maken dat het voor hem mogelijk is om met God in gemeenschap te komen.

Grote gebeurtenissen hebben in de Kerk door zulk een gemeenschap plaats gegrepen, door de vatbaarheid van de ziel voor de inspiratie van de Almachtige.

Ik weet dat dit werkelijk is. President Wilford Woodruff had die gave in grote mate. Hij kon gehoor geven, hij kende de „stille zachte stem” voor dewelke sommigen nog vreemdelingen zijn! Ge zult ontwaren, wanneer die hoogst inspirerende momenten tot u komen, dat gij alleen met uzelf en uw God zijt. Zij komen waarschijnlijk tot u wanneer gij tegenover een grote beproeving staat, wanneer zich een muur op uw pad bevindt en het schijnt dat ge tegenover een onneembare hindernis staat, of wanneer uw hart zwaar is van droefheid. Ik herhaal het: De grootste troost die ons in dit leven kan worden geschonken is het bewustzijn van de werkelijkheid van gemeenschap met God.

ZEGENINGEN DOOR OVERDENKING

In zulke ogenblikken werden sterke getuigenissen geboren. Zulk een ervaring deed mijn vader in het noorden van Schotland op toen hij tot God bad om hem van een geest van somberheid en moedeloosheid te bevrijden die hem in zijn greep had. Na een nacht van zorg en rusteloosheid stond hij bij het aanbreken van de dag op en ging naar een grot aan de kust van de Noordzee. Hij had daar al eerder gebeden. Daar, juist toen de morgenzon haar stralen over de zee zond, stortte hij zijn ziel voor God uit, zoals een zoon zijn vader aanroept. Het antwoord kwam: „Geef getuigenis dat Joseph Smith een Profeet van God is! ”Zich van de oorzaak van zijn ontmoediging bewust geworden, riep hij uit: „Heer, het is genoeg!”

Er zijn er nog die mijn vader hebben gekend en van zijn onkreukbaarheid en eerlijkheid kunnen getuigen. Een getuigenis van die soort heeft 100% waarde. Deze geheime gebeden, deze gewetensvolle ogenblikken, dit verlangen naar de tegenwoordigheid van God - dit alles is het voorrecht van hen die het Melchezedekse Priesterschap dragen.

DE HEILIGHEID VAN HET SACRAMENT

Tijdens het rond dienen van het Sacrament moet er niets wezen van buiten de orde zijnde aard dat ons zou verhinderen onze Heer en Heiland indachtig te zijn; niets is de aandacht zo waard als het denken aan de waarde van de belofte die wij doen. Waarom zou iets ons moeten afleiden? Is er iets meer verheven? Wij getuigen daar, in elkanders tegenwoordigheid, en voor Hem, onze Vader, dat wij gewillig zijn de naam van Christus op ons te nemen, dat wij Hem steeds indachtig zullen zijn, en dat wij Zijn geboden willen onderhouden die Hij ons heeft gegeven. Kunt gij, kan welk levend mens ook die een ogenblik nadenkt, ons iets voorhouden dat heiliger en verderreikend is in ons leven? Indien wij mecha-

nisch er aan deelnemen, zijn we niet eerlijk, of laten we zeggen dat wij onze gedachten laten afleiden van een zeer heilige verordening. Heb avondmaalsmuziek tot het laatste moment voorbereid, doch wanneer het gebed is uitgesproken (die jonge priester spreekt voor ons) wees dan indachtig dat wij onszelf onder verbond plaatsnemen. Het zou ideaal zijn indien gedurende de vijftien minuten iedere man, vrouw en kind zo goed hij of zij kan aan de betekenis van die heilige verordening wilde denken.

DE JUISTE BEDIENING

Er is nog iets anders dat op het rond dienen van het Sacrament betrekking heeft. Het is mooi en indrukwekkend wanneer onze jongens het rond dienen. Zij zijn de dienstknechten, zij wachten op de Heer, en zij staan daar omdat zij waardig zijn het te doen, indien de bisschop op de juiste wijze met hen heeft gesproken. ". . . reinigt u, gij die de vaten des Heeren draagt". (Jesaja 52 : 11.) Als iedere diaken zich daarvan bewust was, zou hij rustig en met waardigheid het Sacrament aan ons bedienen. De drager van het Aaronische Priesterschap behoort het Sacrament naar de presiderende ambtenaar te brengen, niet om hem te eren, maar het ambt, zoals ge de Presidenten van de Kerk zoudt eren. Die presiderende ambtenaar kan de bisschop van de wijk zijn. Indien zo, laat de jonge man het Sacrament eerst naar de bisschop brengen. Daarna wordt het de een na de ander aangeboden die aan de linker- of de rechterzijde van de presiderende ambtenaar zitten. Men gaat dan niet terug naar de eerste en tweede raadgever en daarna naar de overziener. De volgende Zondag is de president van de ring misschien aanwezig, die dan de hoogste kerkelijke autoriteit is. Ziet ge wat de taak van de diakenen en priesters is? Iedere dag wordt een les in bestuur gegeven. Het is hun plicht te weten wie de presiderende ambtenaar die dag in de vergadering is. De volgende Zondag is iemand van de Algemene Autoriteiten misschien aanwezig. De jonge mannen moeten zich deze vraag stellen: „Wie is hier vandaag, en wie is de presiderende autoriteit?”

STREEF NAAR GEESTELIJKE GEMEENSCHAP

Doch de les die ik achter wilde laten is deze: Laten wij die sacramentele stonde tot een van de indrukwekkendste middelen maken om met God's geest in contact te komen. Laat de Heilige Geest, op Wie wij aanspraak mogen maken, ons in Zijn tegenwoordigheid leiden en mogen wij ons dan van Zijn tegenwoordigheid bewust zijn en laten wij een gebed in ons hart opzenden dat Hij kan horen.

God helpe ons zo te leven dat wij de werkelijkheid beseffen, gelijk ik tot u getuig dat het werkelijkheid is dat wij gemeenschap kunnen hebben met onze Vader in de Hemel, en indien wij zo leven dat wij het gezelschap van de Heilige Geest waardig zijn, zal Hij ons in alle waarheid leiden; Hij zal ons de komende dingen tonen en alles in onze herinnering terugbrengen. Hij zal getuigen van de goddelijkheid van de Here Jezus Christus, gelijk ik doe, en van de Herstelling van het Evangelie.

EEN NIEUWJAARSMAL MET EEN VOOR- EN NAGERECHT

Voordat ik mijn pen op het papier zette om mijn eerste artikeltje van het jaar voor de Ster te schrijven, heb ik lange tijd over mijn lessenaar door het raam naar mijn achtertuintje zitten kijken en naar de tuin van . . . mijn buurman had ik bijna gezegd, maar dat is hij nu niet precies, want hij woont in de Gezichtslaan die haaks op de Melvill van Carnbee- laan staat en wiens tuin dus ook haaks op onze hof ligt.

Maar aangezien onze tuinen dus buren zijn, zal ik hem ook maar buur- man noemen.

De scherpzinnige lezer - en scherpzinnig zijn de abonné's op de Ster al- lemaal, anders zouden zij geen abonné zijn - zal hieruit de conclusie trekken dat ik dicht bij de hoek Melvill-Gezichtslaan woon. Precies, ik woon naast het hoekhuis.

De tuin van mijn haakse buurman is een flinke lap grond, waar zich zo nu en dan aardige tafreeltjes afspelen, wat ook een van de redenen is waarom ik over die tuinen begin. In die van mijn „buurman” loopt een kronkelpad en dat is vaak het toneel van kinderjolit met autoped en fiets, van wigwams en plechtige begrafenissen.

Dan hebben de kinderen een dode vogel of eekhoorn gevonden die met een ernst en toewijding ter aarde wordt besteld waar menig mens jaloers op zou zijn. Er wordt een graf gedolven, de kinderen staan er in een kring omheen en kijken in stille aandacht toe hoe het beestje aan de schoot der aarde wordt toevertrouwd. Zo noemt men dat.

Dicht bij buurmans tuin, in de onze, ligt een vijvertje. Dat heeft zich lange tijd in de belangstelling van de omwonende jeugd mogen verheugen, maar sinds er geen goudvisjes meer in zwemmen (ge zoudt het niet zeggen, maar kraaien zijn meesters in het vangen van die visjes) kijken ze er niet meer naar om. Wat heeft een kind ook aan een vijvertje dat alleen maar een plas water is! Nu ligt er ijs in. Het is nog lang niet gesmolten. Wel staat er al een rand water van enige centimeters breed omheen; de vogels kunnen weer baden, wat een leuk gezicht is. Het zijn meestal merels. Toen het de vorige maand begon te vriezen, kon dat niet meer en dat was erg verdrietig voor ze, want winter of geen winter: baden moeten ze. Daarom hakte ik een bijt in het ijs. Ziezo, nu kunnen ze weer baden. Zou de bijt groot genoeg zijn? Nee, een beetje groter maken, mooi, nog één klap. . . . weg vloog de bijl van de steel, de bijt in. Daar was die nu niet voor gemaakt. De volgende morgen kon ik staan waar ik de dag tevoren open water had gemaakt. Geen wonder, het had die nacht 13°C. gevoren en het vroom er nu nog 11! Nu kijk ik naar de nog tamelijk dikke ijslaag en denk: „Als dat weg is, vis ik m'n bijl weer op.

Een lijster en een koolmees zitten, terwijl ik zo naar buiten kijk, vreed- zaam naast elkander op de rand van de vijver. De lijster kijkt diepzinnig

naar omlaag en denkt: „zal ik nu of zal ik maar tot zaterdag wachten?” De mees heeft geen baadproblemen maar wel dorst en steekt zijn snavel-tje in het water en drinkt. De lijster neemt een negatief besluit en gaat met een zusje in de dorre blaren rondscharrelen. Een derde lijster, groot en dik, komt aanvliegen en jaagt ze beide weg. Ook de mees, die verschrikt de wijk neemt naar de halve kokosnoot die aan het vogelhuisje bengelt. Een Vlaamse gaai zit op een boomtak het gedoe beneden hem aan te zien en denkt ook al. „Net wat voor mij, als ze maar wat jonger waren”. Een eekhoorn - wat doet zo'n beest in vredesnaam in januari op de grond? heeft zich zeker niet op de winter voorbereid; was de vorige winter zeker nog niet geboren - schiet voorbij, de tuin er naast in en verdwijnt achter een hoop dorre bladeren. Een toonbeeld van vergankelijkheid. Ik bedoel de bladeren. Geen half jaar geleden vormden ze nog een voor het oog ondoordringbare haag van groen in verscheidenheid van tinten. Nu hebben ze de loofbomen van hun luister beroofd en zelf liggen ze grauw en onaanzienlijk in de tuinen verspreid, één in de dorheid van hun levenloze aanwezigheid die een stille aanklacht is tegen de nalatigheid van wie het aangaat. Ik kijk naar de bomen in de tuin van mijn haakse buurman en zie nu ook de bomen van zijn buurman. En allemaal heffen ze in wanhoop hun kale takken ten hemel wegens het verlies van hun bladertooi. Als ik langs de bomen kijk, zie ik de auto's voorbij rijden over de Arnhemse Bovenweg, wat in de zomer niet kan. . . Dat zien bedoel ik. Ik zeg tegen mezelf: „Volgende week ga ik die dorre blaren opruimen. Dat zeg ik nu voor de zesde maal, waarmee ik maar zeggen wil, dat ik niet van de hak op de tak spring. . . .

Maar nu van vergankelijkheid gesproken. . . . Nee, eerst wat anders. Wij, d.w.z. mijn vrouw en ik, hebben dit jaar ontzaglijk veel Kerst- en Nieuwjaarskaarten van onze broeders en zusters ontvangen. Het is mij onmogelijk deze vriendelijke attenties met gelijke munt te betalen. Denk aan de dorre bladeren en u weet waarom. Wij danken U allen langs deze weg hartelijk voor Uw weldoende bewijzen van genegenheid en medeleven, en wij van onze kant, wensen U van harte een voorspoedig en gezegend jaar en spreken hierbij de hoop uit dat U het verschil in waarde tussen onvergankelijkheid en vergankelijkheid in deze draaikolk van gebeurtenissen waardoor het laatste der dagen wordt gekenmerkt, rustig in 't oog zult blijven houden, vertrouwend op God's belofte die wij lezen in Leer & Verbonden 82 : 10. (Ik vlei me met de gedachte dat U de moeite zult nemen deze tekst op te zoeken)

Als wij terugzien op het jaar 1963 en voor onszelf een geestelijke balans over dat jaar opmaken, dan ontdekken we goede en verkeerde dingen die wij hebben gedaan.

Over anderen spreken wij niet; wij nemen uitsluitend onszelf onder de loupe. Voorwaar een louterende bezigheid, wanneer die op de juiste manier wordt gedaan.

Ik sprak zoëven over die dorre blaren die de bomen van hun luister had-

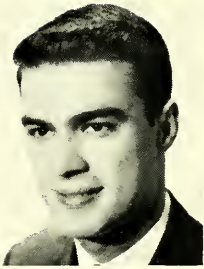
den beroofd en waardoor deze, ontsteld over hun naaktheid, de armen in wanhoop ten hemel hieven. Maar zo is het niet; ik zei het maar zo omdat ik boos was op die rommel in mijn tuin. Begerijpt U wel? Nou juist. Die blaren moeten weg. De volgende week (of de week daarop) hark ik al die afval bij elkaar, stop die in een grote jute zak en breng het vuil naar de vuilnisbelt. Weg er mee. De bomen zijn blij dat ze het nutteloos geworden vrachtje kwijt zijn en wanhopig zijn ze helemaal niet. Integendeel! Vol verwachting en vertrouwen op de komst van de lente reiken zij hun takken en twijgen hemelwaarts en zien met verlangen uit naar de koestrende zonnestralen die het sluimerende leven in hun aderen weer zichtbaar moeten maken, onverwoestbare optimisten als Nederlandse bomen nu eenmaal zijn.

Laten wij in dit nieuwe jaar (en alle volgende jaren die ons nog op deze aardbol worden toegemeten) doen als onze bomen. Fouten gemaakt? Tegenslagen gehad? Mislukkingen ondervonden? Deprimerende gedachten daarover? Weg er mee. Schud ze van u af, gelijk de boom zijn groei belemmerende bladeren van zich afschudt, geholpen door de wind. Veeg ze op een hoop, stop ze in een grote zak en weg er mee, naar de vuilnisbelt of de bodem van de zee! Sleep ze niet mee door het leven. Wees niet als een jonge beuk. Die draagt het gehele jaar door bladeren, maar in de herfst en de winter zijn ze dor en ontsieren hem, totdat de nieuwe loten de verwelkte vracht van zijn plaats dringen. Het zou U bovendien slechter vergaan dan zo'n beuk. Die wordt van de ballast tenslotte nog wel bevrijd en straks prijkt hij weer met nieuw jong groen, maar als wij ons niet ontdoen van neerdrukkende gedachten aan wat anders en beter had gekund en waar niets meer aan te veranderen valt, dan wordt de molshoop tot een berg, waar wij niet meer onderuit komen.

Laten wij ons daarom voornemen de dingen uit het verleden, die wij verkeerd deden, de moeilijkheden, de verdrietelijkheden, de tegenslagen die wij ondervonden, trachten te zien als lessen voor de toekomst die wij moesten leren en ons te nutte maken.

Voor het geval U de tekst niet hebt opgezocht, hier is ze: „Ik, de Here, ben gebonden wanneer gij doet, wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte. Dus: wanneer wij doen wat God van ons verlangt, zal hij ons helpen de neerdrukkende gedachten van ons af te schudden, zoals de wind de bomen helpt zich van hun nutteloze ballast te ontdoen. Doch wanneer wij het niet doen, en daaronder is ook begrepen het niet ter harte nemen van deze waarschuwing van onze Heer: „Niemand die zijne hand aan den ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het Koninkrijk Gods”, kunnen wij geen aanspraak maken op vervulling van zijn belofte.

A. D. Jongkees, Ass. redacteur.

EEN AFSCHEIDSWOORD

Het Evangelie van Jezus Christus is door een waar profeet van God op aarde hersteld. Ik ben mijn Hemelse Vader dankbaar voor deze wetenschap en voor mijn getuigenis van de goddelijkheid van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Wij, als leden van de Kerk van Jezus Christus, zijn waarlijk gezegende kinderen van God.

Gedurende deze laatste twee en een half jaar heb ik vele geloofsversterkende ondervindingen opgedaan en indien ik er de ruimte voor tot mijn beschikking had gehad, zou ik u er vele hebben verteld. Ik heb bij verscheidene gelegenheden de geest van onze Hemelse Vader gevoeld, maar er is er een die mij op dit ogenblik zeer levendig voor de geest staat. Mijn metgezel en ik kregen van een van onze onderzoekers het verzoek zijn broeder in het hospitaal op te zoeken en hem, als hij dat wenste, te zalven en hem een zegen te geven. Wij bezocht hem de volgende dag en nadat hem enige evangeliebeginselen waren uitgelegd, gaf hij het verlangen te kennen een zegening te ontvangen. Mijn metgezel en ik voelden de geest van onze Hemelse Vader en wij waren in staat hem een wondergoede zegen te geven.

De volgende dag bezochten wij hem opnieuw en vernamen toen van de doktoren dat hij beter was dan hij ooit was geweest sinds hij drie maanden tevoren ziek werd. Wij hoorden ook dat hij kanker had en dat voordat hij was gezegend, men verwachtte dat hij binnen enige dagen zou sterven. De Heer had deze man door geloof en de macht van het Priesterschap gezegend.

Zijn zegening was voor een korte tijd, gedurende welke hij de gelegenheid kreeg het evangelie te bestuderen voordat hij uit dit leven werd weggenomen. Vóór zijn dood gaf hij een sterke getuigenis van de waarheid van het evangelie en van de goddelijkheid van Jezus Christus en gaf hij uitdrukking aan zijn dankbaarheid jegens God, ofschoon hij nog maar een korte tijd te leven had. Ik weet dat deze man een belangrijk aandeel zal hebben in het verkondigen van het evangelie aan velen in de geestenwereld. Ik ben mijn Hemelse Vader dankbaar dat Hij het voor ieder van zijn kinderen mogelijk heeft gemaakt het evangelie aan te nemen of te verwerpen. God is een rechtvaardig en liefderijk God en wij zijn allen Zijn kinderen.

Het is mijn gebed dat wij ons de woorden van Jezus Christus zullen herinneren toen Hij zeide: „Wat gij aan de minste mijner broederen hebt

gedaan hebt gij aan Mij gedaan”. Laten wij dit altijd indachtig zijn en er naar streven toegewijde dienstknechten van de Heer in 1964 te zijn. Breng dezelfde vreugde van het evangelie die wij genieten, ook aan anderen. Hebt elkander lief en weest altijd bedachtzaam. Ik dank mijn Hemelse Vader voor de gelegenheid die ik heb gekregen om Hem deze laatste 2,5 jaar in de Nederlandse Zending te dienen. Het zijn wonder-schone jaren geweest en ik zal u en het prachtige land van Nederland en België nooit vergeten. Moge de Heer voortgaan u in uw streven in het Nieuwe jaar te zegenen. Tot ziens!

Uw broeder, Carwin Y. Peterson, 2de raadgever in de Nederlandse zending.

O N D E R S C H E I D I N G E N

Er waren tranen in de ogen van de jonge man en een prop in zijn keel toen hij haastig het kerkgebouw verliet en naar huis ging. Er hinderde hem iets blijkbaar. Zijn gelaat droeg een uitdrukking van teleurstelling en verbolgenheid. Hij was de eerste die de vergadering verliet. Zodra het slotgebed was uitgesproken, was hij weggegaan. Gewoonlijk bleef hij nog wat om met zijn vrienden te praten, maar deze keer voelde hij daar niet voor.

Twee van zijn beste vrienden hadden juist hun Individuele Aaronische Priesterschapsonderscheidingen ontvangen. Hij kwam niet in aanmerking, omdat hij maar één toespraak in een kerkvergadering gedurende dat jaar had gehouden en de eis was twee. Hij had het graag willen doen, maar hij werd nooit voor de tweede toespraak uitgenodigd, noch zijn bisschop, noch de algemene secretaris, noch zijn eigen quorumadviseur had zijn staat van dienst nagegaan en geen van hen, niet op de hoogte zijnde van de noodzakelijkheid, had hem de gelegenheid voor zijn toespraak gegeven. In al het andere had hij meer gedaan dan voor de onderscheiding nodig was.

Had de bisschop in dit geval het feit dat niet aan het vereiste was voldaan, niet moeten negeren en het certificaat toch moeten toekennen? Tenslotte was het niet de schuld van de jongen dat hij de tweede toespraak niet had gehouden. Kon hij het met zichzelf eens zijn te beweren dat de jongen aan alle eisen had voldaan terwijl het in werkelijkheid niet zo was? Zou het certificaat, de oorkonde, enige werkelijke waarde hebben voor de jongen, die wist dat hij het niet volkomen had verdiend? De onderscheiding is gebaseerd op de vervulling van strikt bepaalde eisen. Hierop uitzonderingen te maken zou de doelmatigheid van het onderscheidingsprogramma te niet doen.

Het in aanmerking komen voor een Individuele Aaronische Priester-

schaponderscheiding vereist de samenwerking van een jonge man, zijn quorum- of groepsadviseur, de algemene secretaris en zijn Bisschop of Gemeentepresident. De geschiktheid voor een Wijk-Aaronische Priesterschaponderscheiding vraagt werkelijk „teamwork” tussen alle Aaronische Priesterschapsdragers onder de 21 en hun leiders. Het verwerven van deze onderscheidingen is de moeite van het plan opstellen en de inspanning wel waard, want zij bewijzen dat waardige doeleinden tot stand zijn gebracht. Het verkrijgen van beide is een aanwijzing van de ijver en vastberadenheid der betrokken jonge mannen en van de toewijding en het inzicht van hun Priesterschapsleiders.

Bisschoppen, Gemeentepresidenten, is er in uw wijk of gemeente een jongen die teleurgesteld is omdat hij door uw schuld niet in aanmerking komt om de Individuele Onderscheiding voor 1963 te ontvangen? Hebt ge voor elke jonge man zijn staat van dienst nagegaan? Hebt gij in ieder geval de nodige maatregelen genomen en gelegenheid verschaft dat hij de onderscheiding kan krijgen?

Wanneer een jonge man er niet in slaagt om aan de vereisten te voldoen, kan dat zijn eigen schuld zijn of niet. Wanneer een wijk of gemeente verzuimt aan de vereisten voor een onderscheiding te voldoen, is de oorzaak zeer waarschijnlijk dat de leiders de waarde van het onderscheidingsprogramma hebben miskend door de jonge mannen niet tot meer ijver in Priesterschapsdiensten aan te sporen.

Ofschoon het wel waar is dat een jongen een zekere mate van karakter moet bezitten om een onderscheiding te kunnen verwerven, komen jeugd-overtredingen vaker voort uit gebrek aan geïnspireerde en toegewijde leiders dan uit karakterfouten bij de jeugd.

Het is zeer belangrijk dat jongens de medewerking van mannen met ervaring hebben die hen met raad en daad bijstaan en hen helpen met plannen maken en hen tot het doen van goede werken aansporen. De meeste jonge mannen die het Aaronische Priesterschap dragen gaan door een zeer hachelijk tijdperk van hun leven.

Het is buitengewoon moeilijk een jongen te zijn. De jongelingsjaren zijn een moeilijke tijd voor alle jongens, en vaak een beproeving voor hen met wie zij omgaan. Deze tijd van fysieke en sociale aanpassing brengt vele problemen in het leven van een jonge man. Dingen die een volwassene een futiliteit toeschijnen zijn voor een jongen dikwijls onoverkomelijke hinderpalen. Op die leeftijd is hij impulsief en emotioneel gevoelig. Hij hongert naar erkenning en aandacht, toch is hij verlegen en terughoudend. Hij verlangt naar liefde en begrip, maar kan die niet onderkennen wanneer die hem worden gegeven. Hij heeft neiging tot heldenverering, en het voorwerp van zijn verering kan zijn wedijver waardig zijn of niet, het kan een nobel karakter hebben of een schurk zijn. Inwendig verlangt hij naar het samengaan met zijn vader en naar ouderlijke goedkeuring, toch is hij vaak openlijk beledigend jegens hen van wie hij het meeste houdt.

(uit „Millennial Star” januari 1964)

DE BRON VAN OPENBARING

* * * * *

Een dezer dagen in oude papieren zoekend, vond ik een uitknipsel uit het Algemeen Dagblad van 17 november 1962. Het behelst een artikel van een der redacteuren over het befaamde Concilie van Paus Johannes XXIII en draagt als opschrift: „De Bronnen van de Openbaring”. Strijdpunt van eeuwen in Rome aan de Orde.

Ik haal er het volgende uit aan:

„Zoals men weet gaat het christendom er vanuit dat er een goddelijke boodschap is gegeven aan de mensheid, een openbaring”. (Let wel: één openbaring. Vandaar dat van *de* openbaring wordt gesproken). „Over welke bronnen nu beschikt de kerk voor de kennis van die boodschap? Het is het oude strijdpunt, waarmee de theologische generaties zich eeuwenlang in eindeloze discussies hebben beziggehouden. Van het oudste christendom kan men zeggen dat het aanvankelijk zijn kennis omtrent de goddelijke boodschap baseerde op ten dele mondeling overgeleverde gegevens. Hoe die gegevens er precies hebben uitgezien is bepaald geen uitgemaakte zaak”.

Gewapend met de kennis die, dank zij de wederoprichting door Jezus Christus van Zijn Kerk, welker fundament openbaring is, en de herstelling van Zijn Evangelie in zijn volheid en zuiverheid, ons kostbaarst bezit is geworden in deze wereld vol tegenstellingen op godsdienstig gebied, is het voor ons vrij eenvoudig dit strijdpunt uit de weg te ruimen, onder leiding van de Heilige Geest, die in alle licht en waarheid leidt, doch Wiens licht al die eeuwen lang heerlijk werd gemist. Dat is ons allen bekend, maar het is goed er eens op te wijzen, dat het hier, zij het dan ongewild, wordt gezegd. Tegen de laatste zin zou natuurlijk het een en ander in te brengen zijn, maar dat is mijn bedoeling niet. Ik volsta dan ook met op te merken dat ik niet begrijp hoe men van één boodschap en mondeling overgeleverde gegevens kan spreken, waar het Oude Testament, om daar alleen maar bij te blijven, wemelt van te boek gestelde (en dus niet overgeleverde) openbaringen en boodschappen, gesproken door profeten van God. En wat zijn ware profeten anders dan boodschappers van God? (Amos 3 : 7) Voorts dat uit het aangehaalde glashelder de schreeuwende behoefte van de kerken aan openbaring blijkt en zo lang de kerken geen openbaringen ontvangen - en dat zullen ze niet omdat ze er niet in geloven - is het hoe en wat van die „gegevens”, voor hen althans, inderdaad geen uitgemaakte zaak.

Het artikel gaat verder en spreekt over traditie, die zich in de loop der eeuwen heeft ontwikkeld en die wel grotendeels van de vier evangeliën uitging, doch er nieuwe elementen aan toevoegde, die later ook als bron van openbaring werden beschouwd. De reformatoren verwierpen dat standpunt en beschouwden de traditie „als een tamelijk willekeurig

tot stand gekomen samenstel van mededelingen en overtuigingen, dat geen enkele aanspraak kon doen gelden”.

Het Concilie van Trente (1545-1562) evenwel bepaalde dat schrift en traditie gelijke waarde moest worden toegekend en daarmee werd de breuk tussen kerk en reformatie definitief.

Maar nu lezen we verder:

„Trente ging zelfs zo ver ook exclusief gezag toe te kennen aan de Latijnse vertaling van oude en nieuwe testament, de zgn. vulgata. Kritisch tekstonderzoek heeft inmiddels wel geleerd dat in de vertaling nogal wat fouten zijn aan te wijzen. Dat is trouwens ook het geval met de later in opdracht van de reformatorische kerk gemaakte volksvertaling. De moeilijkheid was namelijk dat men in de zestiende en daaropvolgende eeuwen maar zeer gebrekkig van de oorspronkelijke talen van het oude (Hebreeuwse) en nieuwe (Griekse) testament op de hoogte was.

Het slechts was het gesteld met de kennis van het Hebreeuws. Meestal beperkte men zich uitsluitend tot de Griekse vertaling van het oude testament, de z.g. septuaginta. Maar ook de septuaginta bleek later op vele plaatsen onzuiver te zijn. Men kan zich gemakkelijk voorstellen tot welke misverstanden, fouten, interpretaties en dergelijke dit alles heeft geleid.

Voor de rooms-katholieke kerk is op het ogenblik officieel de vulgata nog uniek als het gaat om wat gezaghebbend is en wat niet. Maar de rooms-katholieke theologen zijn niet stil blijven zitten. Zij gingen het voorbeeld van hun reformatorische vakbroeders volgen en concentreerden zich op de oorspronkelijke tekst van oude en nieuwe testament. De kennis van het Hebreeuws ontwikkelde zich sterk en wat betreft de vertaling van het in het Grieks geschreven nieuwe testament ondernam men vergelijkende studies van het Aramees, de taal die ten tijde van Jezus in Palestina werd gesproken.

Zo kon het niet uitblijven dat men kritisch ging staan tegenover de vulgata; die wordt nog wel gebruikt als officieel kerkboek, maar voor de uitleg ervan maken vele theologen gebruik van de oorspronkelijke teksten. Het spreekt vanzelf dat deze ontwikkeling verandering in het theologisch inzicht heeft gebracht en natuurlijk heeft de scepsis ten aanzien van de vulgata er ook toe geleid dat men wat gereserveerder is gaan staan tegenover de zg. traditie”.

In 't midden latend of de genoemde oorzaak van de gemaakte fouten de juiste of de enige is en of ook de vertaler(s) de tekst bij het vertalen naar eigen opvatting heeft(hebben) gewijzigd, constateren wij dat volmondig wordt toegegeven dat er fouten in de Bijbel staan. Hoe die zijn ontstaan doet er hier nu minder toe; hoofdzaak is dat het in het openbaar zwart op wit wordt gezegd. En niet één fout, niet enkele fouten, maar vele. Immers ook de septuaginta bleek later op *vele* plaatsen onzuiver te zijn. En toch: „... Een Bijbel! Een Bijbel! Wij hebben een Bijbel, en er kan geen andere Bijbel meer zijn.” Dat hebben de mensen sedert het verschijnen van het Boek van Mormon geroepen en ze roepen het nog. Terloops

zij hier opgemerkt dat menig geleerde heeft getracht fouten in dat boek aan te tonen, doch dat is in de ruim 130 jaar van zijn bestaan niet gelukt. Zij geven er mede te kennen dat zij aan de Bijbel alleen genoeg en aan andere openbaringen van God geen behoefte hebben, doch verzuimen een verklaring te geven van het feit dat zij diezelfde Bijbel op zo veel verschillende wijzen uitleggen. Dat zou niet zo zijn als zij gelijk hadden met de bewering dat de Bijbel alles bevat wat voor hun zaligheid nodig is. Dat de Bijbel op vele plaatsen onjuist vertaald is, wisten de geleerden natuurlijk al lang, maar dat dit openlijk wordt gezegd is iets van de laatste tijd en misschien wel een uitvloeisel van het verlangen der verschillende kerken naar eenheid. Hoe dit zij: Ongeveer honderd en dertig jaren geleden schreef de Profet Joseph Smith reeds en bracht het aldus in de openbaarheid: „Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is, voor zo verre deze nauwkeurig is vertaald . . .” (Achtste Artikel des Geloofs). Deze restrictie op het geloof in de Bijbel had hij nooit kunnen toepassen, als de fouten in dat Boek hem niet waren geopenbaard.

Deze restrictie zo lang geleden uitgesproken en de bevestiging van de juistheid ervan door de bijbelgeleerden van deze tijd, zijn het zoveelste bewijs voor de goddelijkheid van zijn zending. Hij ontving openbaring, niet één, maar vele; zij vullen een boekdeel. En als aan ons de vraag zou worden voorgelegd, ” het oude strijdpunt waarmee de theologische generaties zich eeuwenlang in eindeloze discussies hebben beziggehouden”: „Wat zijn de Bronnen van de Openbaring?” zou ons antwoord zijn: „Er is maar één bron, namelijk God, Die aan Zijn Profet zo veel openbaringen geeft als de leden van Zijn Kerk nodig hebben om Zijn wil te kennen”.

Bij het lezen van het krantenartikel trof mij meer dan ik in deze beschouwing kan weergeven. Maar één voornaam ding wil ik hier nog noemen.

Het is het kenmerk van het Evangelie van Jezus Christus dat het eeuwig en onveranderlijk is. Natuurlijk is het onveranderlijk. Wij weten door openbaring en uit de Standaardwerken dat er zeven bedelingen van het Evangelie zijn geweest, zeven tijdperken dat het Evangelie op aarde was. Het is in al die tijdperken steeds hetzelfde geweest. Nu hebben wij de bedeling van de volheid van het Evangelie, d.w.z. het herstelde Evangelie van deze dagen omvat alles wat nodig is om ons op de wederkomst van Christus voor te bereiden; het omsluit al datgene wat in vroegere bedelingen is geweest, doch door de overtredingen van God's wetten werd weggenomen. Het herstelde Evangelie bestaat op aarde nu ruim 133 jaar en wordt in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zonder de geringste wijziging en op dezelfde wijze verkondigd als toen. De theologische inzichten van onze kerkleiders hebben geen verandering ondergaan en er is geen sprake van scepsis en gereserveerdheid ten aanzien van hetgeen door God aan Zijn profeten van deze tijd is geopenbaard. Na het lezen van het krantenuitknipsel rees maar één gedachte bij mij op:

„Wij danken U, Heer, voor Profeten!”

A.D.J.

A L S I K U W A S **een advies aan de jeugd**

door Dr. Harvey Fletcher

Ge hebt vaak gehoord dat wij in de eeuw van de ruimte leven. In mijn leven heb ik de telefoon, het elektrisch licht, de auto, de grammofoon, het vliegtuig, de radio en de televisie zien komen, de kernenergie, de electronische rekenmachines die in een paar minuten berekeningen maken waar een mens zijn hele leven voor nodig zou hebben. En dan niet te vergeten de mannen die om de aarde cirkelen in negentig minuten en daarna nog veilig op aarde landen ook.

Soortgelijke buitengewone ontdekkingen zijn ook op het terrein van de biologie en de geneeskunde gemaakt. De pokken en de diphterie, die in mijn kindsheid zo veel van mijn speelmakkers wegnamen, zijn nu niet meer zulke gesels. Infecties die enige jaren geleden nog fataal waren, zijn nu grotendeels onder controle van de nieuwe antibiotica als peniciline, streptomycosine en dergelijke.

Als ge nu deze wonderbaarlijke vorderingen van de wetenschap bekijkt, zoudt u misschien de gevolgtrekking maken dat de meeste belangrijke ontdekkingen nu wel gedaan zijn en dat voor uw generatie niet veel meer te doen is, ik herinner mij dat toen ik nog een jonge man was van ongeveer jullie leeftijd, de president van de Britse Genootschap voor bevordering van de wetenschap zeide dat alle gewichtige ontdekkingen in de wetenschap waren gedaan en dat toekomstige generaties alleen maar konden verfijnen en nauwkeuriger metingen konden verrichten aan de dingen die alreeds bekend waren. De grote opbloei van de wetenschap sinds die tijd toont hoe zelfs de wijste mannen met het voorspellen van de toekomst er naast kunnen zijn.

Maar ge zoudt kunnen vragen: „Wat heeft al die vooruitgang ons gebracht?” Het antwoord is: „Het heeft ons aan de rand van een oorlog met kernwapens gebracht, waarin honderden millioenen mensen kunnen worden gedood.”

Enige jaren geleden sprak ik met een jonge ingenieur die in de tweede wereldoorlog aan de ontwikkeling van de atoombom had gewerkt. Hij was onlangs in het huwelijk getreden. Hij en zijn vrouw waren besloten geen kinderen te hebben, omdat zij hen niet het slachtoffer wilden zien worden van de grote slachting door de atoombommen, die zeker zou komen wanneer de kinderen „teenagers” zouden zijn.

Is het de moeite waard om vol te houden als we zo bedreigd worden? Ik weet dat zulke gedachten bij jullie zijn opgekomen en ontmoediging hebben gebracht. Zelfs deze ernstige vraag: „Waar is God dat Hij toestaat dat de boze plannen van de mensen de aarde en haar inwoners die Hij heeft geschapen, vernietigen?”

Wanneer zulke sombere gedachten bij u opkomen, zou ik, als ik u was, de 121ste afdeling van de Leer & Verbonden lezen. Deze openbaring

werd aan Joseph Smith gegeven toen hij in de gevangenis te Liberty, Missouri, was opgesloten. Hij en zijn vrienden waren in de gevangenis geworpen zonder grondige reden, en hij vroeg zich af waarom de Here zulk een behandeling van Zijn dienstknechten toeliet.

De eerste verzen luiden:

„O God, waar zijt Gij? En waar is de tent, die Uw schuilplaats bedekt?
„Hoe lang zal Uw hand worden teruggehouden. . . .”

Dan antwoordt de Here in het zevende en achtste vers:

„Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en smarten zullen slechts kort van duur zijn;

„En dan, indien gij het goed verdraagt, zal God u ten hemel verheffen; gij zult over al uw vijanden zegevieren”.

Later volgde die dringende raad aan alle priesterschapsdragers, die met deze bekende passage eindigt: „. . . laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren; dan zal uw vrouwen in het nabij-zijn van God sterk worden, en de leer van het priesterschap zal als de dauw des hemels in uw ziel nederdalen”. (L & V 121 : 1-2, 7-8, 45).

Ja, mijn jonge broeders in het priesterschap, gij leeft in het gewichtigste tijdperk dat ooit op aarde is geweest. In de wereld van de wetenschap worden snelle vorderingen gemaakt, alsook op het terrein der internationale betrekkingen, in het vormen van nieuwe naties en op menig ander terrein. De snelle groei van de Kerk is een ander bewijs van deze snelle groei. Wat zal uw aandeel zijn in het grote werk dat voor ons ligt? Ik getuig dat een ieder van u voor een bepaalde zending op aarde werd geordend. Maar zult ge die vinden? God heeft u de vrijheid verleend om te kiezen. Mensen zijn als rivieren: zij worden krom door het volgen van de lijn van de minste weerstand.

Het eerste derde gedeelte ongeveer van uw levenstijd zoudt ge met voordeel kunnen gebruiken om u op uw levenswerk voor te bereiden. Wees niet ongeduldig maar leer gedurende dit deel van uw leven, want het is het plezierigste deel. Als ik u was, zou ik vandaag beginnen met meer energie dan tevoren mij voor te bereiden. De Profet Lehi gaf een bondige verklaring van het doel van het leven: „. . . de mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben”. Wijze mannen uit alle tijden en de profeten hebben ons gezegd dat deze vreugde komt door de dienst aan anderen. Jezus zeide het op deze manier: „Maar de meeste van u zal uw dienaar zijn”. (Matth. 23 : 11).

Als ik u was, zou ik mijn talenten leren kennen. Wat kunt ge het gemakkelijkste en het beste doen? In welke vakken behaalt ge de hoogste cijfers? In welke sport munt ge uit? Vraag uw leraren en kameraden wat zij denken dat ge het beste doet. Als ge dan uw talenten hebt gevonden, werk er dan mee om ze te vervolmaken.

Wanneer ge uw talenten verbetert, hebt ge uw zending gevonden en wordt ge een dienaar van de mensheid. Door het verrichten van deze dienst zult ge grote vreugde en voldoening vinden. En zij aan wie deze dienst wordt bewezen, zullen opstaan en u gezegend noemen.

HERE, LEER ONS BIDDEN

Toen ik in mijn artikeltje „Van Allerlei” in het octobernummer van de Ster over „bidden” had geschreven, was ik er mij terdege van bewust een delicaat onderwerp te hebben aangeroerd. Het verwonderde mij dan ook niet (het verheugde mij zelfs want reacties op de inhoud van de Ster zijn schaars) dat er commentaar werd geleverd.

In een zeer sympathiek en gevoelvol schrijven deelde een lezer uit Enschede mij zijn gedachten hierover mede. De inhoud van zijn brief die ik met grote waardering voor de geest die dit schrijven ademde, heb gelezen, geeft mij aanleiding nog eenmaal op dit onderwerp terug te komen, daarbij uitgaande van het standpunt dat de briefschrijver zelf inneemt: „Het is zeker noodzakelijk dat wij in Zijn Kerk leren bidden”.

Dat „leren” kan op meer dan één wijze geschieden. De schrijver noemt er een: het doen, waardoor wij meer zelfvertrouwen krijgen en daardoor leren door de Geest geleid te bidden. „Het gaat hier om het bidden in het openbaar, niet in de binnenkamer. Dat is voor velen in ’t begin heel moeilijk; ik herinner mij nog goed hoe stuntelig ik mijn eerste gebed in een openbare bijeenkomst uitsprak. Daar ging het in het voorgaande artikel dan ook niet om, ook niet om de gestamelde woorden die men in de eenzaamheid met ’een gebroken hart en een verslagen geest’ tot zijn Vader in de Hemel richt. Het is verre van mij daar ook maar iets over te zeggen dat naar kritiek zweemt.

Hier gaat het om het gebed in het openbaar, waaraan juist door zijn openbaarheid ten behoeve van de hoorders, waaronder vaak vreemdelingen, toch wel zekere eisen mogen en moeten worden gesteld. Dat dit ook door de discipelen van Jezus en van Johannes de Doper werd ingezien, blijkt uit de vraag van een hunner: „Here, leer ons bidden, gelijk ook Johannes zijn discipelen geleerd heeft”.

Wij mogen aannemen dat de discipelen van Jezus vóór die vraag meermalen eerder hadden gebeden, doch nu zij tot een gemeenschap waren georganiseerd, waar in haar vergaderingen een lid in gebed moest voorgaan, voelden zij behoefte aan onderricht, waarmede zij dus te kennen gaven dat zij ondanks het meermalen doen toch leiding nodig hadden. En dat is niet meer dan natuurlijk, want onjuistheden, waarvan men zich niet bewust is, worden steeds herhaald, indien daar niet de aandacht op wordt gevestigd. Zoals een briefschrijfster uit Haarlem mij schreef: „Daar heb ik nooit bij stil gestaan”.

Zij doelde op het onjuiste van het zeggen in ’t gebed tot de Vader ’in Uw naam’ in plaats van in de naam van Jezus Christus. Wat dit laatste betreft: ik mag hier ook nog verwijzen naar 3 Nephi 27 : 7, waar Jezus tot de Nephieten zegt: „Wat gij daarom ook zult doen, zult gij in Mijn naam doen”. Daaronder valt toch zeker ook het houden van een dienst in Zijn Kerk. Deze uitspraak van de Heiland sluit alle verdere discussie over dit onderwerp uit.

A. D. J.

HET WOORD VAN WIJSHEID HEEFT OOK VERBORGEN ZEGENINGEN

DOOR W. H. BENNETT

... En alle heiligen die deze woorden ter harte zullen nemen en nakomen, en in gehoorzaamheid aan de geboden zullen leven, zullen gezondheid in hun navel en merg in hun beenderen ontvangen. En zij zullen wijsheid en grote schatten aan kennis vinden, ja verborgen schatten. En zij zullen lopen en niet moede worden, wandelen en niet mat worden.

En Ik, de Here, geef hun een belofte dat de engel der verwoesting aan hen zal voorbijgaan, zoals aan de kinderen Israels, en hen niet zal doden. . . .

L. & V. 89 : 18-21.

Afdeling 89, gewoonlijk „Het Woord van Wijsheid” genoemd, is een openbaring van de Heer. Dit alleen is reeds voldoende reden voor alle Heiligen der Laatste Dagen en feitelijk voor alle mannen en vrouwen overal om strikt acht te geven op wat daarin gezegd wordt.

Sommige leden van de Kerk beschouwen het Woord van Wijsheid als van ondergeschikt belang en zijn geneigd het luchtig op te nemen omdat het wordt gegeven „niet als gebod of met dwang. . . .” (L & V 89 : 2). Het geeft echter verder: „. . . de orde en de wil van God voor het tijdelijk welzijn van alle heiligen in de laatste dagen. Voorts werd het gegeven „als een beginsel met een belofte en aangepast aan de gesteldheid van de zwakken en zwaksten van alle heiligen die heiligen zijn of kunnen worden genoemd” (vers 3).

Wie kan zich veroorloven de beloften die in het Woord van Wijsheid worden gegeven licht te nemen? Wie kan zich veroorloven te zeggen dat zijn oordeel beter is dan het oordeel van God? Wie kan zich veroorloven te vergeten dat de Heer zelf heeft gezegd: „Ik, de Here, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte”. (L. & V. 82 : 10)

Sommigen zegeningen die uit het leven van het Woord van Wijsheid voortvloeien, zijn zichtbaar en kunnen door bijna iedereen worden waargenomen. Men bespaart geld, beschermt leven en eigendom, draagt tot de reinheid van de omgeving bij, toont een zekere mate van zelfbeheersing, bouwt een sterk fundament voor een lichamelijke, verstandelijke, zedelijke en geestelijke gezondheid, en ontwikkelt oplettendheid voor de gevoelens van anderen door het onderhouden van het Woord van Wijsheid.

Maar wat nu van de minder waarneembare zegeningen? Zijn die er? Vele getrouwe Heiligen hebben getuigd dat zij er zijn en dat sommige van de verborgen weldaden die door het onderhouden van het Woord van Wijsheid worden ontvangen zelfs van groter waarde kunnen zijn dan die welke men ziet.

Ieder mens behoort reeds vroeg in zijn leven tot de erkenning te komen dat het belangrijkste leven dat ooit geleefd kan worden zijn eigen, persoonlijk leven is. Alles wat hem kan helpen het beste van zijn leven te maken, behoort met instemming te worden begroet. Die dingen die het bereiken van het hoogste dreigen te beletten of te vertragen, moet men uit de weg gaan.

Wanneer een motor zijn volle vermogen moet geven, moet van binnen alles in orde zijn. De carburator moet goed zijn afgesteld, de ontsteking op het juiste moment, de kleppen moeten in goede staat verkeren en op de juiste tijd openen en sluiten en de zuigerveren moeten goed tegen de cilinderwand aanliggen.

Zoals het met een motor is zo is het ook met de mens. Het moet van binnen bij hem in orde zijn, opdat hij het beste kan bereiken. Maar kan het van binnen wel in orde zijn als men „...tegen de orde en de wil van God...” ingaat?

Is het onderhouden van het Woord van Wijsheid een probleem voor u? Indien zo, dan hebt ge met andere dingen ook problemen. Onderhoudt ge het Woord van Wijsheid? Indien zo, dan hebt ge waarschijnlijk een les in gehoorzaamheid geleerd en weet u dat dit een van de belangrijkste levenslessen is en dat een van de grootste prestaties in het leven meesterschap over zichzelf is.

De maatschappij van deze tijd is ingewikkeld. Er zijn vele dingen waaruit te kiezen valt en het is niet gemakkelijk te weten wat het beste is. Het is moeilijk de oplossing van verwarring stichtende problemen te vinden, en vele mensen zijn dan ook in verwarring. De mensen staan voortdurend tegenover velerlei verschieft en op zijn best genomen zien zij niet heel ver en niet heel duidelijk.

Onder deze omstandigheden hebben de mensen behoefte aan „...wijsheid en grote schatten aan kennis, ja verborgen schatten...” (vers 19). Nu moeten wij dikwijls in gedachte houden dat deze schatten worden beloofd aan hen die het Woord van Wijsheid onderhouden en in gehoorzaamheid aan God's geboden door het leven gaan. In oorlogstijd doen militaire bevelhebbers al het mogelijke de sterke en zwakke punten van de vijand te ontdekken. Dan stellen zij een plan op om de vijand daar te treffen waar hij zwak is en blijven daar op hameren totdat zij het verloop onder controle hebben. Satan is een meesterlijk strateeg. Hij weet alles van onze sterkten en zwakheden en hij weet hoe ons het hardst te treffen waar wij het zwakst zijn. Daarom moeten wij ons sterk maken om zijn aanvallen te kunnen weerstaan.

Als wij van ons leven het beste verlangen te maken en onze mogelijkheden willen uitbuiten om de macht van de vernietiger te weerstaan, mogen wij de innerlijke sterkte die ons het onderhouden van het Woord van Wijsheid schenkt, niet over het hoofd zien.

Ik heb zelf een sterke getuigenis van de zegeningen van het Woord van Wijsheid, want ik heb er enkele ontvangen. In de loop der jaren zijn ze tot mij gekomen - in de klas, in de atletiek en in de oorlog. Tijdens de

tweede wereldoorlog werd mijn leven bij verscheidene gelegenheden op wonderbaarlijke wijze gespaard en werden bovendien de levens van de mannen voor wie ik verantwoordelijk droeg, beschermd. Ik weet zeker dat de Heer Zijn beloften houdt.

TIJD OM HET GOED TE DOEN . . .

DOOR RICHARD L. EVANS

Op een veel aangehaalde bladzijde van een veel aangehaalde publicatie komt deze zin voor: „Waarom is er nooit genoeg tijd om het goed te doen, maar steeds genoeg tijd het over te doen?” Dit kunnen we toepassen op het onderwijs aan kinderen: de tijd er voor nemen om hen in de eerste jaren het juiste onderwijs te geven en aldus problemen uit de weg gaan die het gevolg zijn van onderricht dat niet vroeg en niet doelmatig is. Nu bedoelen wij niet onderwijs in technische zin, maar het opbouwen van karakter, het aanleren van de juiste houding en de blijvende waarden van het leven. Instellingen, zowel particulier als openbaar, zijn in aantal sterk toegenomen en trachten in alle ernst te corrigeren en te compenseren van en voor alles wat thuis is gebeurd of niet gebeurd. Maar wij kunnen niet verwachten dat anderen onze kinderen buitenshuis datgene leren wat thuis had gedaan moeten worden. Een oplettende vrouw zeide onlangs: „Een gezond en gelukkig kind is geen probleem en als wij in liefde een kind thuis eerbied en verantwoordelijkheid leren en bidden en danken voor voedsel, en eer en eerlijkheid, hebben wij geen behoefte aan instellingen die het tehuis helpen vervangen.”

Beroepsmensen helpen dikwijls heldhaftig met vele problemen. Maar veel beter is het met het begin te beginnen - de eerste levensjaren. Hoeveel beter is het niet wanneer moeders en vaders in hun leven bidden om de gezegende intuïtie en inspiratie waar toegewijde ouders recht op hebben? Ouderschap is een verantwoordelijkheid, een carrière, een verbond, een voorrecht en een verplichting, die door geen andere wordt overtroffen. Het is inderdaad de heiligste carrière op aarde.

Kinderen mogen niet worden verwaarloosd en onverschillig aan anderen worden overgedragen. De eerste en doeltreffendste plaats is aan het begin - bij ouders die in de eerste plaats zelf rechtvaardige en toegewijde voorbeelden dienen te zijn, opdat de kinderen thuis de eerste levenslessen kunnen zien en voelen. „En . . . voor zoverre er ouders zijn die kinderen hebben, en deze niet onderwijzen . . . dan zij de zonde op het hoofd der ouders”. (Leer & Verbonden 68 : 25).

DE HEILIGEN GELOVEN DAT DE HEMEL STOFFELIJK IS

Een heilige die dat in daad en in waarheid is, ziet niet naar een onstoffelijke hemel uit, maar hij verwacht een hemel met landerijen, huizen, steden, plantengroei, rivieren, en dieren; met tronen, tempels, paleizen, koningen, prinses, priesters en engelen; met voedsel, kleding, muziekinstrumenten, enz. die allemaal stoffelijk zijn.

Ja, de hemel der heiligen is een verheerlijkte, celestiale schepping, door verheerlijkte, stoffelijke wezens bewoond, mannelijk en vrouwelijk, in gezinnen gerangschikt, in de betrekkingen van echtgenoten, ouders en kinderen en waar smart, geschrei, pijn en dood niet meer worden gekend.

Of om het nog bepaalder te zeggen: Deze aarde, wanneer zij verheerlijkt is, is de eeuwige hemel van de heiligen. Zij verwachten daarop te leven met een lichaam, met lichaamsdelen en heilige gemoedsaandoeningen. Zij verwachten zich daar te zullen verplaatsen en zichzelf te kunnen zijn; te eten, te drinken, te converseren, te aanbidden, te zingen, muziekinstrumenten te bespelen en deel te nemen aan vrolijk en onschuldig vermaak, nabij gelegen steden en werelden te bezoeken; het is met het stoffelijke met zijn eigenschappen en kwaliteiten, waarmede zij volgens hun verwachting te doen zullen hebben.

Wanneer zij de Vader omhelzen, verwachten zij een verheerlijkt, onsterfelijk, geestelijk, stoffelijk Wezen te omhelzen. Als zij de Zoon van God omhelzen, verwachten zij een geestelijk wezen van stof, vlees en beenderen te omhelzen, wiens beeld in de gelijkenis van de Vader is. Indien zij het gezelschap van de Heilige Geest genieten, verwachten zij een heerlijk, geestelijk personage te zien met een stoffelijk lichaam van geest. Wanneer zij omgaan met geesten van mensen of engelen, verwachten zij stoffelijke wezens te ontmoeten.

Orson Pratt, In Church News, 4 juli 1951.

KORTE MEDEDELING

Gebleken is dat er leden zijn die menen dat onze Zendingspresident, President van Slooten, in Driebergen woont.

Hij maakt echter geen uitzondering op de regel dat zendingspresidenten op het Hoofdkantoor zetelen, welks adres in zijn geval dus de Amersfoortsestraatweg 214 Huizen - Post Bussum is.

Van deze gelegenheid maak ik tevens gebruik er nogmaals op te wijzen dat artikelen voor de Ster uiterlijk de vierde van de maand in mijn bezit moeten zijn.

A.D.J.

Ouderlingen-reunie van de Hollandse Ring

Op zaterdag 23 november 1963 vond dan eindelijk de lang verbeide jaarlijkse ouderlingen-reunie van de Hollandse Ring plaats. Als plaats van samenkomst was Den Haag (district midden) gekozen. Het werd voor alle aanwezigen weer een ouderwetse gezellige feestavond, niet in de laatste plaats in culinair opzicht. In dit verband mag een speciaal woord van waardering en dank aan het adres van broeder en zuster van de Have uit Vlaardingen zeker niet ontbreken. Wat zij voor de ouderlingen en hun dames op tafel wisten te brengen, was een streling voor de tong en smaakte, zoals men dat pleegt te zeggen, naar meer. Een tweede hoogtepunt was ongetwijfeld het muzikale programma, dat president Jongkees na het eten „tje” aan de aanwezigen presenteerde. Het werd gevormd door een gedeeltelijke uitvoering op grammofoonplaten van „Die Schöpfung” (De Schepping) van de grote componist Joseph Haydn, waarbij onze ringpresident op boeiende wijze van het leven en ontstaan van de geniale componist resp. zijn scheppingswerken, in het bijzonder van „Die Schöpfung” vertelde! Het behoort zeker tot de geïnspireerdste werken uit de gehele muziekliteratuur.

De componist is dikwijls in gebed gegaan om zijn Hemelse Vader te vragen hem bij dit grote werk te leiden. Slechts een zeer gelovig mens als de componist was, kon de „Schepping” op deze magistrale wijze in muziek tot leven brengen. President Jongkees merkte op, dat hij er van overtuigd is, dat de grote componist Mormoon zou zijn geworden, als hij slechts enkele tientallen jaren later had geleefd en van de herstelling van het Evangelie had gehoord. Ongetwijfeld zullen allen, die het voorrecht hadden deze opbouwende avond bij te wonen, genoten hebben van de prachtige muziek en daarbij het verlangen in zich hebben voelen opkomen, meer hiervan te horen en zelf deze schitterende platen te bezitten.

Het officiële gedeelte van deze zo geslaagde reunie werd, zoals gebruikelijk, door onze ringpresident geopend met een woord van welkom en een uiteenzetting over het doel van een dergelijke avond t.w. het smeden van hechte banden tussen alle melchizedekse priesterschapsdragers van de Hollandse Ring in een geanimeerde bijeenkomst. Dat dit streven volledig is bereikt, behoeft niet in twijfel te worden getrokken, getuige de vele en spontane recaties die gedurende en na afloop van deze avond opklonken. De vreugde werd echter enigszins overschaduwd door het tragische en schokkende nieuws over de moordaanslag op de jonge, sterke en grote voorvechter van de vrijheid, de Amerikaanse president John F. Kennedy. Allen voelden dit verscheiden als een persoonlijk verlies. President Jongkees vertolkte de gevoelens door een kort herdenkingswoord uit te spreken voor het diner een aanvang nam en een minuut stilte in acht te nemen.

De organisatoren van dit festijn, in het bijzonder onze ringpresident, President Jongkees en broeder P. Bodeman, lid van het Ring Melchize-

dekse Priesterschapscomité en oud-quorum president van de ouderlingen in de Hollandse Ring alsmede onze huidige ouderlingen-quorumpresident, president Th. van Lottum en last, but not least, het bestuur van de Haagse Z.H.V. en enkele van onze Z.H.V.-zusters verdienen alle lof voor het vele en onvermoeide werk, dat zij zich voor het welslagen en het goede verloop van deze reunie hebben getroost. Mede dank zij hun prachtige team-geest vormde deze reunie een van de hoogtepunten in de reeks van socials sinds het ontstaan van de Hollandse Ring.

NIEUWS UIT DE HOLLANDSE RING

DE KERSTVIERING IN DEN HAAG

Op zaterdag 21 december 1963 vond in de wijk Den Haag de uitvoering plaats van een Kerstwijdingsdienst.

Daarvoor was het zondagsschoolbestuur in september al begonnen met voorbereidende besprekingen en een informatieve vergadering met alle onderorganisaties.

In verband met de talrijke te verwachten jeugd van junior zondagsschool, jeugdwerk en buitenkerkelijke kinderen werd vroeg begonnen en toen om 16.00 uur de deuren open gingen, werden de binnenkomenden beneden in de hal en op de trappen direct al in de juiste sfeer gebracht

door de originele en beschaafde kerst versiering. Boven gekomen troffen zij een stemmingsvolle en feeëriek verlichte Kerstzaal, waar in een hoek een verlichte kerstboom stond en in het midden lange tafels waren gezet welke i.v.m. de te geven maaltijd feestelijk gedekt waren en verlicht met fantastisch versierde kandelaars. De vaardige handen van enkele broeders en zusters hadden kerststukken gemaakt, die bij nauwkeurige beschouwing bleken te bestaan uit stukjes plasticpijp en deksels van verf- en jambussen, kunstig bewerkt en door liefdevolle handen versierd met dennegroen, sparappels, paddestoeltjes enz.

Ook langs de wanden waren op discrete wijze dennetakken en kandelaars aangebracht.

Een uitgebreid 4-stemmig gemengd koor o.l.v. Zuster Heijboer zong heel zacht kerstliederen als achtergrondvulling.

Toen ieder een plaats gevonden had en het feest zou beginnen, was men al dadelijk in de juiste stemming en toen na een hartelijk welkom aan de leden uit de andere wijken en aan de aanwezige zieken en na een inleidend woord van broeder van Os uit talloze monden het „Komt allen te samen” klonk, was na het gebed Gods heerlijke Geest aanwezig.

Een prachtige cantate, met voorgedragen interruptie's van Broeder Gerestein en gecompleteerd door samenzang, werd gevolgd door een kerstspel, gebracht door de gezamenlijke jeugd onder de bezielende leiding van Zuster Verburg, Zuster Croese en hun raadgeefsters. Vijftig min. was hun in dit programma toegemeten en zij hebben die op meesterlijke wijze gevuld door in volkomen orde en rust hun spel te brengen. Ontelbare uren van voorbereiding zijn hieraan vooraf gegaan hetgeen tot uitdrukking kwam in de gehele entourage en costumering van het toneel. Met een hartelijk en welgemeend applaus werd dit werk beloond.

Na een muzikaal intermezzo van Broeder van Zoeren en de fam. Gerestein was men aan de maaltijd toe.

Hier toonde de Z.H.V. wat zij waard is. Was bij de planning op 150 tot hoogstens 175 gasten gerekend, nu moesten in 15 min. tijd 240 maaltijden rondgebracht worden, hetgeen dank zij vele hulpvaardige handen in de keuken en in de zaal wonderwel lukte.

Deze maaltijd bestond nu eens niet uit soep en broodjes, doch was een feestelijk maal van aardappelpuree, salade, erwten, worteltjes, croquet e.d. Hierna moest er nodig gezongen worden waarna er een kijk- en luister spel te zien en te horen was.

Door een ingreep in de geluids-installatie was het mogelijk om op een unieke wijze een kerstverhaal te brengen. Bij een „toongevoelige” kerstboom, compleet met ballen, slingers en een brandende rode kaars zat op het toneel Mary Butter als vertelster een kerstverhaal te vertellen getiteld „de brandende rode kaars in de kerstboom”. Ergens in de „ether” speelde zich het verhaal af in een wereld van afgunst, liefdeloosheid leugen en ruzie, maar met de liefde als triomfator, anders zou het geen kerstverhaal zijn. Goed samenspel onder straffe leiding van Zuster Herdes had tot gevolg dat men een speld kon horen vallen onder de 240 aanwezigen. De kleinsten kropen muisstil naar het toneel om toch maar geen woord te missen. Dank aan speelsters en spelers voor het behaalde resultaat. Op het vastgestelde tijdstip kwam (jammer genoeg) het einde en namens het zondagsschoolbestuur dankte broeder van Os allen die hem hadden geholpen bij het tot stand komen van dit zéér geslaagde feest, ook de talrijke onzichtbare medewerkers en hen die de langdurig zieken hadden gehaald, want voor hen was een ziekentransport georganiseerd.

Bisschop Lefrandt sloot het geheel af met een dankwoord aan de organisatie en de opmerking dat dit een pracht kerstfeest was hetwelk qua opzet, inhoud en belangstelling alle vorige overtrof, waarna ieder voldaan huiswaarts ging.

Op de 1e Kerstdag vond een korte Kerstdienst plaats welke om 10 uur begon.

Na de gebruikelijke opening door Broeder de Jong en broeder van Os, werd het Kerstevangelie door laatstgenoemde voorgelezen. Ook hier verzorgde het koor de zang, waarna Zuster Herder een declamatie ten gehore bracht.

Ook de gemeente Leiden werkte mee aan het programma, door orgelspel van Broeder Dekker en een Kerstverhaal van Zuster Lauwerens. Op hen was alle aandacht gericht, waarna de Mormoonse 4 enige Kerstliederen ten gehore brachten. Tot slot konden de 250 aanwezigen luisteren naar een Kerstboodschap, uitgesproken door President Verbeek, die alle harten opende op de eenvoudige wijze die hem zo eigen is.

Na de dienst konden de aanwezigen kerstwensen uitwisselen onder het genot van het traditioneel geworden kopje caro en een kerstkransje.

Hiermede was de Kerstviering 1963 afgesloten.

J.O.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN VERSCHILLENDE PLAATSEN

ANTWERPEN

Peeters, Maria Georgette; 25 dec. 1963

BRUSSEL

Pimental-Jaeger, Maria Agnus Eleonore; 20 dec. 1963

Pimental, Yone Mirah Natanie Henriques; 25 dec. 1963

ENSCHDEDE

Libosan, Herman Anton Jacobus; 20 dec. 1963

Libosan, Mary Anne Frederica; 20 dec. 1963

Libosan, Johannes Gerardus; 20 dec. 1963

UTRECHT

Ten Wolde-van der Horst, Johanna Elisabeth; 12 dec. 1963

HEERLEN

de Vries, Lijsje; 14 dec. 1963

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM-OOST

Klunder, Roelina; 9 aug. 1963

DEN HAAG

Mollema, Cornelia Maria; 12 dec. 1963

HILVERSUM

de Wit-van Berkel, Adriana Petronella; 19 dec. 1963

ROTTERDAM-ZUID

Janssen, Leonardus Adrianus Johannes; 20 dec. 1963

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ARNHEM

Westerhoff, Cornelis; 13 okt. 1963 tot priester

Schuler, Johannes Hendrikus; 1 sept. 1963 tot leraar

Spee, Berneard Hendrik; 20 okt. 1963 tot diaken

BRUSSEL

Geldof, Reginald Hector; 9 juni 1963 tot diaken

EDE

Van Olderen, Koenraad; 1 dec. 1963 tot diaken

LEEWARDEN

Dorenbosch, Hendrik; 22 sept. 1963 tot diaken

UTRECHT

Lucardie, Albert Nicolaas; 1 dec. 1963 tot priester

INGEZEGEND

BRUSSEL

Verbist, Greta Martine Mathilde; 1 dec. 1963

Verbist, Gustave Martin; 1 dec. 1963

Verbist, Eddy Marie Gilbert; 1 dec. 1963

OVERLEDEN

ENSCHDEDE

Heijser, Christiaan Everhardus Johannes; 16 nov. 1963

UTRECHT

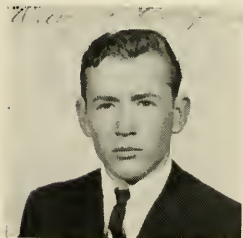
Jansen-Mes, Cora Johanna; 18 dec. 1963

OVERGEPLAATST

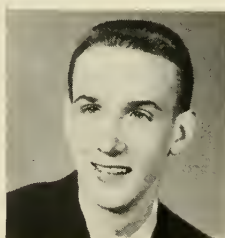
Schut, Jan Albert; van Brussel naar Zeist
Nievaard, Robert; van Zendingsschool naar Brussel
Springer, Melvin; van Hilversum naar Centrale Zone
Lasson, Richard; van Centrale Zone naar Brussel
Anderson, John M., van Zeist naar Brussel
Brammer, Margaret; van Groningen naar Hoofdkantoor
Greenwood, Bill; van Mechelen naar Hoofdkantoor
Nievaard, Robert; van Brussel naar Mechelen
Van Langeveld, David; van Schiedam naar Hengelo
Steenblik, Louis; van Zendingsschool naar Heerlen
Campbell, Delton R.; van Zendingsschool naar Amsterdam West
Staples, Larry; van Zendingsschool naar Rotterdam Zuid
Ouderkirk, Terry Lee; van Zendingsschool naar Den Haag Zuid
Leatherwood, Bill; van Amsterdam West naar Groningen
Barker, Ralph; van Arnhem naar Eindhoven
Tesch, Larry; van Vlaardingen naar Hoofdkantoor
Hunter, Keith; van Groningen naar Apeldoorn
Van der Laan, Henry; van Zuid Zone naar Vlaardingen
De Leeuw, Milton; van Belgische Zone naar Voorburg
Haycock, Robert; van Leiden naar Amsterdam West
Zijlstra, Albert; van Noord Zone naar Arnhem
Van der Veur, Fred; van Heerlen naar Zuid Zone
Lundquist, Karl; van Voorburg naar Den Helder
Miller, Robert; van Heerlen naar Noord Zone
Koldewyn, Bill; van Rotterdam Noord naar Groningen
Van Meeteren, Clair; van Zwolle naar Groningen
Johnson, Ferron; van Amersfoort naar Leiden
Bedford, Howard; van Amsterdam West naar Zwolle
Van Hulton, Gerardus; van Overschie naar Amersfoort
Koldewyn, Brent; van Den Haag Zuid naar Brussel
Roberts, Steven; van Rotterdam Noord naar Overschie
Vellinga, Clarence; van Deventer naar Amsterdam West
Van der Wall, Robert; van Amsterdam West naar Deventer
De Long, Joseph; van Rotterdam Zuid naar Hilversum
Worthington, Elvin; van Den Helder naar Belgische Zone
Van Quill, Larry; van Brussel naar Den Haag Zuid
Vellinga, Clifford; van Hilversum naar Den Haag Zuid
Anderson, Thomas; van Heerlen naar Hilversum

AANGEKOMEN

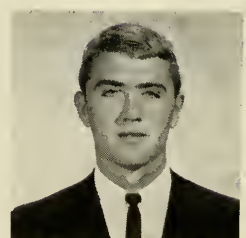
Campbell, Delton R.; van Hatch. Utah
Steenblik, Louis Reid; van Salt Lake City, Utah
Staples, Larry O’Niel; van Las Vegas, Nevada
Ouderkirk, Jerry Lee; van Meridian, Utah
Nievaard, Robert Hendrik; van Salt Lake City, Utah

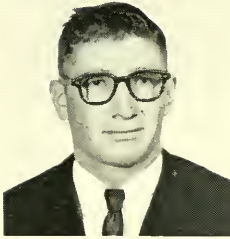
D. R. Campbell

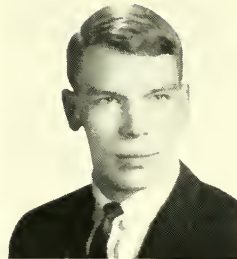
L. R. Steenblik

L. O. Staples

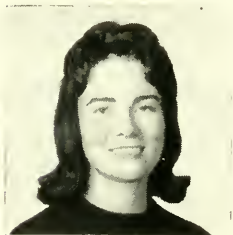
J. L. Ouderkirk

R. H. Nievaard

VERTROKKEN

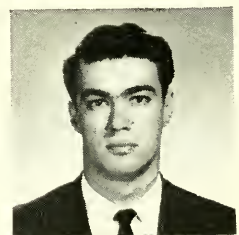
- Packer, Judy; aangekomen 12 dec. 1961, vertrokken 19 dec. 1963. Werkzaam geweest: Den Haag, Amsterdam Zuid, Rotterdam Zuid, Amsterdam West, Rotterdam Noord, Arnhem, Groningen.
- Nievaard, Hans; aangekomen 21 juni 1961, vertrokken 28 dec. 1963 Werkzaam geweest: Eindhoven, Amsterdam West, Nijmegen, Amsterdam Oost, Gent, Hoofdkantoor, Brussel.
- Peterson, Carwin Young; aangekomen 21 juni 1961, vertrokken 19 dec. 1963. Werkzaam geweest: Emmen, Assen, Den Haag Zuid, IJmuiden, Brussel, Noord Zone, Belgische Zone, Hoofdkantoor.
- Dugger, James Herschel; aangekomen 21 juni 1961, vertrokken 19 dec. 1963. Werkzaam geweest: Utrecht, Den Helder, Amsterdam West, Zeist, Rotterdam Noord, Arnhem, Den Haag Noord, Hengelo, Centrale Zone, Hilversum, Apeldoorn.
- Randall, Harry Walter; aangekomen 21 juni 1961, vertrokken 19 dec. 1963. Werkzaam geweest: Zeist, Antwerpen, Arnhem, Amsterdam Oost, Hengelo, Mechelen, Tilburg, Breda, Gent, Hilversum.
- Roberts, Arthur Samuel; Aangekomen 21 juni 1961, vertrokken 19 dec. 1963. Werkzaam geweest: Utrecht, Enschede, Antwerpen, Apeldoorn, Rotterdam Zuid, Amsterdam Oost, Enschede, Eindhoven.
- Roozmond, Guus Leo; aangekomen 5 puli 1961, vertrokken 3 jan. 1963. Werkzaam geweest: Rotterdam Noord, Hoofdkantoor, Oostende, Leiden, Zeist, Nijmegen, Rotterdam Noord, Amsterdam West, Schiedam.
- Theuson, Brent Miller; aangekomen 5 juli 1961, vertrokken 3 jan. 1963. Werkzaam geweest: Rotterdam Zuid, Leeuwarden, Zeist, Schiedam, Tilburg, Hoofdkantoor, Nijmegen, Haarlem, Hengelo.
- Jarman, Bruce Theran; aangekomen 21 augustus 1963, vertrokken 19 dec. 1963. Werkzaam geweest: Apeldoorn.

J. Packer

H. Nievaard

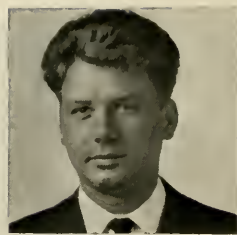
C. Y. Peterson

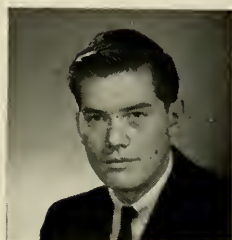
J. H. Dugger

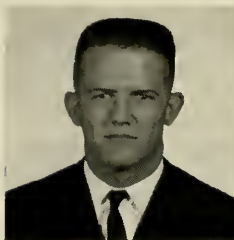
H. W. Randall

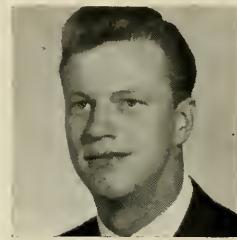
A. S. Roberts

G. L. Roozmond

B. M. Theuson

B. Th. Jarman

Een Perzische filosoof werd eens gevraagd op welke wijze hij zo veel kennis had vergaard. Hij antwoordde: „Door mij niet door schaamte te laten verhinderen vragen te stellen toen ik onwetend was.

Onwetendheid is God's vloek; kennis is de wiekslag die ons ten hemel voert.
Shakespeare.

De dwaling van alle tijden -
Waarom zo velen niet winnen -
Is steeds het zoeken van macht daar buiten,
In plaats van macht daar binnen.

Alvin Curtis Shaw.

Het recept voor voortdurende onwetendheid is: Wees tevreden met uw meningen en voldaan over uw kennis.
Hubbard.

Die in de duisternis een ander bijlicht met een lamp, geeft zichzelf ook licht.
Anonymus.

Die boeken kent weet veel, die de natuur kent weet meer, maar die God kent heeft het doel der menselijke wijsheid bereikt. Newton N. Riddell.